

en bog, men man kan ikke tvinge ham til at forstå den. Og det er det, vi skal finde ud af med den her forsøgsordning.

I Ny Alliance har vi stor tiltro til de professionelle behandlere og er ikke i tvivl om, at erfaringerne fra denne forsøgsordning vil kunne give et godt grundlag til eventuelt senere at gøre den permanent og måske supplere med nye tiltag. Jo flere voldelige mænd vi kan hjælpe til at ændre adfærd, jo bedre. Vi støtter forslaget.

Kl. 18:08

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 18:09

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og især takke Det Radikale Venstre og Ny Alliance, som støtter forslaget.

Rigtig mange børn og kvinder vokser op med vold, og som fru Marlene Harpsø påpegede, er der jo også nogle mænd, der udsættes for vold fra kvinder, og der skal vi jo huske, at dette projekt selvfølgelig skal virke i forhold til begge køn.

Vi ved, at mange af dem, der begår vold, selv har været udsat for vold i deres barndom og ungdom. Det betyder ikke, at alle, der bliver udsat for vold som børn, selv begår vold, når de bliver voksne. Det mener jeg er meget vigtigt at huske på. Venstres ordfører brugte en formulering om, at vold er arveligt. Jeg mener, det er rigtig vigtigt at gøre opmærksom på, at vold ikke er arveligt. Det er ikke sådan, at man automatisk bliver voldelig, fordi man har været udsat for vold – heldigvis.

Men der er en større risiko for, at man gentager det, man har lært i sin barndom, når man bliver voksen, og derfor er det så vigtigt, at vi gør noget for at bryde den spiral.

Det er dokumenteret, at man rent faktisk kan behandle nogle af de voldelige partnere. Det har vi set på nogle af dem, der er indgået i de frivillige forløb. Men der er jo mange, som så ikke har deltaget, og derfor mener vi, at man er nødt til at gøre noget mere for at hjælpe med at få stoppet volden.

Dansk Folkeparti foreslår, at man skal skærpe straffen for hustruvold – og vi skal på et tidspunkt også diskutere Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Vi tror ikke på, at det hjælper. Det betyder ikke, at man får brudt spiralen, for man får ikke behandlet de problemer, som voldsud-

øverne har, og de får ikke lært nogle nye reaktionsmønstre. Derfor tror vi ikke på, det virker, og vi mener, at vi skal finde noget, der virker i forhold til alle de mange, der bliver udsat for vold. Vi mener ikke, at vi kan være bekendt over for de mange, der lever med skadevirkningerne af vold, at sætte retorikken i forhold til strafskærper høgere end at gøre noget, vi tror på virker.

Det skyldes også, at skærpede straffe ignorerer det problem, at mange vil være mindre tilbøjelige til at anmelde volden, for hvis man anmelder den, ryger ens samlever eller ægtefælle, forælderen til ens børn, i fængsel, og ganske mange kan jo godt lide deres partner, når bare han ikke slår. Ganske mange er også i en situation, hvor deres jeg er blevet fuldstændig nedbrudt og de slet ikke er i stand til at lave en nogenlunde nøjtern vurdering og slet ikke kan overskue, hvordan situationen vil være, hvis de anmelder volden.

Derfor tror vi på, at det her vil virke, også fordi amerikanske undersøgelser har vist, at kvinder i højere grad ville anmelde vold, hvis de vidste, at det betød, at deres partner så fik hjælp til at holde op med at udøve vold.

Vi har, som flere har påpeget, foreslået det som et forsøg. Vi mener, det er væsentligt at få afprøvet det og få set, om det virker. Vi ved også godt, at det ikke er alle, man kan behandle med de metoder, vi har i dag, og derfor foreslår vi også, at der skal være en screening, en undersøgelse af, om man tror på, at det er muligt at behandle den enkelte.

Vi synes, vi skylder de mange, der bliver udsat for vold, og især de børn, der lever i hjem, hvor der er vold, at vi får prøvet det.

Man kunne så også gøre det op i kroner og øre, hvis man ville. Vi ved, at vold koster mange penge. Hvis man opgør omkostningerne i forhold til skadestuebehandling, politi, domstole, krisecentre, sociale foranstaltninger, uarbejdsdygtighed osv., ser man, at det er ganske mange penge, samfundet bruger på det her, som vi kunne bruge på forebyggelse og behandling i stedet for.

Jeg er fuldstændig enig i det, som hr. Tom Behnke også var inde på, nemlig at vi skal sikre, at vi fortsat har forskning og udvikling på det her område. Det er rigtig vigtigt, både at vi selv er med i forskning og udvikling, og at vi følger den forskning, der er i andre lande.

Jeg mener også, det er væsentligt, at vi får set på, hvordan det er gået med Østrigmodellen, som blev indført for nogle år siden, hvor den